

LÆR MIG, O SKOV! AT VISNE GLAD

Lær mig, o Skov! at visne glad,
 Som seent i Høst dit gule Blad.
 Et bedre Foraar kommer,
 Hvor grønt mit Træ skal herligt staa
 Og sine dybe Rodder slaa
 I Evighedens Sommer.

Lær mig, o lille Trækfugl, Du!
 At svinge mig med freidig Hu
 Til ubekjendte Strande!
 Naar Alt er Vinter her og Iis,
 Da skal et yndigt Paradis
 Mig sikkert aabent stande.

Lær mig, Du lette Sommerfugl!
 At sonderbryde tunge Skiul,
 Som nu min Frihed tvinger.
 En Orm jeg kryber end paa Jord,
 Snart flagre høit, af tynde Flor,
 De gyldne Purpur vinger.

Du, som fra Skyen smiler hist,
 Min Mester, Lærer, Jesu Christ!
 Lær mig at tvinge Sorgen.
 Sving for mig Haabets grønne Flag!
 Langfredag var en bitter Dag,
 Men skion var Paaskemorgen.

Nu sætter mig ved Gravens Læ
 Endnu det lille Kors af Træ
 Til kiærligt Venskabs Minde;
 At mine Børn, ifald de kom
 Og fandt den gamle Hytte tom,
 Dog kan mit Gravsted finde

ADAM OEHLenschLAGER
 (1779 - 1850)

Danmarks store digter, Romantikens Ener, Guldhornenes tegntyder og lovsynger og faderen til Danmarks nationalsang - af Per Vess blot kaldet "Olle", Oehlenschlägers digterkarriere udgår fra rebelsk ungdomsprøvet til en mere magelig og borgerlig position i samfundet, men på 1800-tallets dartaerskel opfattedes han af mange som lidt af en fredsførstyrer som arkæologen og akademikeren (og en senere ven af A. Oehl.), P.O. Brøndsted, vrisent og skuffet formulerede det om debutsamlingen Digte 1803: "[...]men nu troer jeg at han er dum og øve[n]ikjobet ikke rigtig forvaret i Hovedet. Ja Du gode Gud, at de danske Muser skulde see og blues for saadan en Samling rimede Faduser [...] Det er pære skidt!"

DØDEN

LÆR MIG, O SKOV! AT VISNE GLAD

Lær mig, lær mig O skov! At visne glad
Smuk som dig, gule blade
Det bliver grønt igen, kommer hjem
Et bedre forår kommer hjem
Ia' mine rødder gro, i et land med evig sol

Lær mig o skov! At visne - bare så'n til husbehov
så vil jeg hviske 'gudskelov'
Selvom jeg vitterlig ikke ved om der venter en Gud
tvivlen pulser uden pause i min hud
Men en ting er ens for poeter, politikere og pansere
vi vil miste alle sanser
Til vi kun kan synge sandhedens salme
om at alt hvad der findes må falme
Og alt hvad der falmer må falde
og faldet g'it et sug i sjælen på os alle
Så lær mig, o sol!
Der hver aften dykker ned i flammejuice
at man ikk' ka' lære nye hunde gamle moves
For den vise mands sidste punktum
ligner et sort hul for den unge og dumme
Men det 'et nyt begyndelsesbogstav
for en græsstrånat i en frodig frugthave
Hvor vi dyrker digte og kvæd for at falde ned
for de bedste af dem starter og slutter samme sted, de...

Velsigner mig med sol og regn
så jeg synger, kom hjem, kom hjem, kom hjem
Velsigner mig med sol og regn
så jeg synger, kom hjem, kom hjem, kom hjem

Så ve den verden der ikk' bevæger din pen
jeg viser den mit V-tegn og gætter på hvad jeg egentlig ve' om den
Og ud at presseveerne kradser jeg ned til jeg kradser af
til sæt...ninger går fra gætninger til knowledge
om at det forståes baglæns og leves forlæns
Så det eneste man med sikkerhed og svidende smerte kan vide
er at man godt må smide sværte på sin hvide side
For vores kød og knogler er ikke immortale
men det er vores rim, ord og tale
Så jeg skærer ind til benet for at bløde blæk
for dér flyder min dødsangst væk
Ikke fedte med det! Find det frem, som var godt skjult
så kan hylsteret komme i hullet med et hurra for at det er hult
For når noget er nyt er det pænt
men rigtig smukt bli'r det først når det er godt brugt

Lær mig, lær mig, lille fugl som trækker syd på
spred mine vinger, flyver nu, flyver nu
Synger jeg, lever jeg, svinger med frejdigt hu, til hvide strande
paradis med hvide strande

Velsigner mig med sol og regn
så jeg synger, kom hjem, kom hjem, kom hjem
Velsigner mig med sol og regn
så jeg synger, kom hjem, kom hjem, kom hjem

PER VERS /
PER ULDAL
(F. 1976)

Ordbogen på en smartphone insisterer på udtrykket "På vej", når man som bruger blot vil skrive "PV" kort for Per Vers. Og det er netop det dansk raps mest alsidige kunstner konstant er: på vej ind i nye musikalske møder, projekter og undersøgelser af genrens udtryksformer og muligheder. I sit RØDDER-udspil går han ad hele livsvejen til mødet med det store, sorte punktum, døden, i en lærerig selvrefleksion over denne og et (u) muligt efterliv, om ikke andet så i form af digtningens evige liv på den hvide side.